

จดหมายจากลูกชมพู กุลธิดา รัชศิลป์ชัย (ประเทศไทย)

“เวลาที่ทำงานส่งอาจารย์หรืออ่านหนังสือ เรียนหนังสือ
หนูก็เืองงค์พระหรือดวงแก้วไปด้วย พออารมณ์สบายหนูจะเรียนได้ดี
การนั่งสมาธิทำให้คะแนนของหนูออกมาดี และมีเวลามากขึ้น
ไม่เครียด เรียนด้วยความสุขและความสบาย
ทำให้พอเรียนจบหนูสอบได้เกียรตินิยมเหรียญทอง
ด้วยคะแนนสูงสุดของคณะทันตแพทย์ จบมาด้วยเกรด 3.97 ค่ะ”

กราบนมัสการคุณครูไม่ใหญ่ที่เคารพสูงสุดค่ะ

หนูชื่อ กุลธิดา รัชศีลขันธ์ ชื่อเล่น ขมพู่นะ อายุ 23 ปี
คุณพ่อคุณแม่พาหนูมาวัดตั้งแต่หนูยังเล็กมากๆ จำได้ว่า คุณพ่อ
อุ้มหนูให้ใส่บาตรพระที่หน้าโบสถ์ และหนูได้มากกราบคุณครูไม่ใหญ่
ที่ศาลาธุสิตกับคุณพ่อคุณแม่ด้วยนะค่ะ แม้ว่าบ้านของหนูจะ
อยู่ที่ไกลถึงจังหวัดหนองคาย ไม่สามารถมาวัดพระธรรมกาย
ได้ทุกวันอาทิตย์ แต่ครอบครัวของหนูก็ไม่ขาดการนั่งสมาธิเลยคะ

.....

คุณครูที่โรงเรียนเคยบอกกับคุณพ่อคุณแม่ของหนูว่า
 ในอนาคตเด็กคนนี้จะเรียนตามเพื่อนๆ ในชั้นไม่ทัน เพราะ
 เข้าเรียนก่อนเกณฑ์ คุณพ่อคุณแม่ท่านก็กังวล เกรงว่าหนู
 จะเรียนหนังสือไม่ทันเพื่อนๆ ท่านจึงพยายามสอนวิชาต่างๆ
 อย่างเอาใจจริงเอาใจและเริ่มให้หนูนั่งสมาธิ คุณครูไม่ใหญ่เป็นครู
 คนแรกที่สอนหนูนั่งสมาธิค่ะ โดยคุณพ่อจะเปิดเทปเสียงนำนั่ง
 ของคุณครูไม่ใหญ่ให้ฟัง เมื่อหนูได้นั่งสมาธิก็ชอบมากๆ มีความสุข
 และตั้งใจตั้งแต่ตอนนั้นเลยค่ะว่าจากนี้ไปจะนั่งสมาธิให้ได้ทุกวัน
 แล้วหนูก็นั่งสมาธิได้ทุกวันตั้งแต่อายุ 8 ขวบ ไม่เคยขาดเลย
 แม้แต่เพียงวันเดียวจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ค่ะ ตั้งแต่หนูนั่ง
 สมาธิก็ทำให้หนูเรียนเก่งขึ้นเรื่อยๆ ค่ะ ตอนเรียนระดับ
 ประถมศึกษา หนูสอบได้เกรด 4 หมดทุกวิชาเลยนะคะ

.....

เคล็ดลับการเรียนรู้ของหนู คือ การนั่งสมาธิทุกวันค่ะ โดยหนูจะตั้งใจเรียนในเวลาที่คุณครูสอน และก่อนที่จะไปสอบ หนูจะนั่งสมาธิอย่างน้อย 1 ชั่วโมง ช่วยให้ทำข้อสอบได้เร็ว ใช้เวลาครู่เดียว ก็จะคิดออกแล้ว เหมือนจำหนังสือได้เป็นเล่มๆ แล้วจะรู้เลยว่า คำตอบอยู่หน้านี้ บรรทัดนี้ หนูทำอย่างนี้ จนสอบได้เกรด 3.94 ตอนจบมัธยมปลาย และหนูก็สอบได้เป็นอันดับที่หนึ่งมาโดยตลอด ทำให้คุณพ่อคุณแม่ท่านสบายใจ

.....

มีปัญหาบางอย่างที่ทำให้หนูต้องตัดสินใจครั้งสำคัญคือ ช่วงที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัย เนื่องจากหนูเรียนที่โรงเรียนประจำอำเภอและไม่มีสถาบันกวดวิชาใดๆ เลย คุณพ่อคุณแม่ท่านก็เกรงว่าหนูจะสอบเอนทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ แต่ถ้าจะให้ไปเรียนกวดวิชาที่กรุงเทพฯ ท่านก็เป็นห่วงเพราะหนูเป็นเด็กบ้านนอก ท่านจึงให้ซื้อหนังสือมาอ่านเองและให้หนูนั่งสมาธิเยอะๆ เดี่ยวก็สอบได้เอง ถ้าสอบไม่ได้ก็ให้เรียนอาชีวศึกษาแถวบ้าน หนูจึงนั่งสมาธิเยอะขึ้น นั่งทุกวันและอ่านหนังสือไปด้วย เวลานั่งพอหลับตาปั๊บ หนูจะรู้สึกว่ามีแรงดึงดูดจากศูนย์กลางกายภายในกลางท้อง หนูมีความสุข

.....

.....

และสนุกกับการนั่งสมาธิมาก หนูรู้สึกอย่างนี้บ่อยๆ ขนาดเวลาฝัน หนูก็ยังเก็บมาฝันว่ามีแรงดึงหนูเข้าไปในกลางช่องสว่างโพล่ง ที่มีองค์พระเยอะมากๆ พอตอนสุดท้ายก็เห็นเป็นพระสีทอง บางที ก็เป็นพระใสๆ หนูมีความสุขมาก รู้สึกราวกับว่าเป็นความจริง และหนูก็จะตื่นมาพร้อมกับความสุขนั้น

.....

พอถึงช่วงเอนทรานซ์ ปี พ.ศ. 2544 หนูเลือกสอบเข้า คณะทันตแพทย์ พอประกาศผลสอบออกมาปรากฏว่าหนูทำคะแนนได้สูงสุดของนักศึกษาที่สอบเข้าคณะทันตแพทย์จากมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ในการสอบครั้งนี้หนูได้สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยขอนแก่น เรียกว่าชนะทุกมหาวิทยาลัยที่มี

.....

.....

คณะทันตแพทย์ หนูมั่นใจเลยล่ะว่าที่สอบได้ครั้งนี้เป็นเพราะ
การนั่งสมาธิ และเคล็ดลับอีกอย่าง หนูจะฝึกคิดเอง เพราะหนู
คิดว่าวิธีการคิดที่ในหนังสือเขาเอามาสอนก็เกิดจากคนที่
เริ่มคิดด้วยตนเองก่อน หนูก็เลยคิดว่า หนูก็น่าที่จะค้นพบด้วย
ตัวเองได้ ถ้าเราฝึกทำเองเรื่อยๆ เราก็จะทำได้เร็วกว่าคนอื่น

พอได้เรียนในคณะทันตแพทย์ หนูก็ยังคงนั่งสมาธิ
ทุกวันเป็นปกติ เวลาที่ทำงานส่งอาจารย์หรืออ่านหนังสือ เรียน
หนังสือ หนูก็นึกองค์พระหรือดวงแก้วไปด้วย พออารมณ์สบาย
หนูจะเรียนได้ดี การนั่งสมาธิทำให้คะแนนของหนูออกมาดี

.....

และมีเวลามากขึ้น ไม่เครียด เรียนด้วยความสุขและความสบาย
ทำให้พอเรียนจบ หนูสอบได้เกียรตินิยมเหรียญทองด้วย
คะแนนสูงสุดของคณะทันตแพทย์ จบมาด้วยเกรด 3.97 ค่ะ

เมื่อเรียนจบแล้ว หนูเข้าทำงานที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง
ที่จังหวัดหนองคาย เป็นทันตแพทย์คนเดียวในโรงพยาบาล
หนูดีใจที่ได้เข้าทำงานที่โรงพยาบาลแห่งนี้เพราะอยู่ใกล้บ้าน
เวลาตรวจและรักษาฟันให้กับคนไข้ หนูก็จะนึกถึงองค์พระไปด้วย
หนูมีความสุขมาก เพราะรู้สึกที่เราได้ทำบุญตลอดทุกวัน
ได้ส่งเคราะห์คนเจ็บให้เขาหายทรมานจากโรคฟันหรือโรคใน
ช่องปาก

.....

ทุกวันหนูจะเอาบุญมาฝากคุณพ่อคุณแม่ หนูทำตามที่คุณครูไม่ใหญ่สอนว่า ถ้าทำไปเพราะหน้าที่ก็ได้บุญนิดหน่อย แต่ถ้าทำไปด้วยใจที่ผ่องใสก็จะได้บุญมาก เมื่อทำงานได้ 1 สัปดาห์ หนูก็ได้ขอพระราชทานเพื่อเข้ารับการอบรมในโครงการสมาธิแก้วเป็นระยะเวลาประมาณ 3 สัปดาห์ ซึ่งก็เป็นเรื่องโชคดีที่ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้หนูเข้ารับการอบรมได้ตลอดระยะเวลาของโครงการ

ตอนที่หนูไปปฏิบัติธรรมกับเพื่อนๆ สมาธิแก้ว ที่วัดกั้วลม
อ.ฮอด จ.เชียงใหม่ นั้น หนูมีความสุขและประทับใจเรื่อง
วัฒนธรรมชาวพุทธมาก ทำให้รักความสะอาดและความ
มีระเบียบวินัย ทำให้ใจละเอียดมากขึ้น หนูรู้สึกเหมือนมีมวลเบาๆ
อยู่ที่กลางท้องและนึกถึงมวลนี้ได้ตลอดเวลา

.....

มีอยู่วันหนึ่งในการนั่งสมาธิรอบบ้าย พอพระอาจารย์
 นำนั่งสมาธิไปได้แป๊บเดียว หนูนั่งวางใจนิ่งๆ ไปกับมวลเบาๆ
 ที่กลางท้องของหนูไปเรื่อยๆ พอตอนท้ายชั่วโมง ก็รู้สึกปวดเมื่อย
 มากที่ขา หนูก็เลยอธิษฐานจิตขอबारมีธรรมของหลวงปู่ หลวงพ่อ
 คุณยายอาจารย์ ขอให้หนูนั่งสมาธิได้นานๆ ไม่ปวดเมื่อย
 พออารมณ์สบายมากขึ้น ความปวดเมื่อยก็หายไป คราวนี้รู้สึก
 ว่าตัวของหนูขยายกว้างออกไปไม่มีขอบเขต แล้วใจของหนู
 กลับค่อยๆ เลื่อนไปข้างล่าง มีความสว่างขยายขึ้นมารอบๆ ตัว
 ขยายแบบพริ้วขึ้นมาทันที เป็นความสว่างที่สว่างมากๆ แต่ไม่
 แสบตา ท่ามกลางความสว่างและความโล่งว่าง หนูรู้สึกมี
 ความสุขเข้ามาแทนที่ ยิ่งสว่างมากก็ยิ่งสุขมาก หลังจากนั้น

.....

ก็เริ่มมีองค์พระ ผุดขึ้นมาจากด้านล่าง จากตอนที่ผมมีแรงดึงดูด
หนูเข้าไปสู่ศูนย์กลางกาย องค์พระท่านผุดขึ้นมาเร็วมากๆ จน
นับไม่ทัน องค์พระที่ท่านผุดขึ้นมาก่อน ท่านก็ขยายใหญ่ขึ้นๆ
จนคลุมตัว แล้วขยายใหญ่ขึ้นจนคลุมห้องปฏิบัติธรรม และ
คลุมทุกคนที่อยู่ในห้องปฏิบัติธรรม องค์ต่อมาที่มาใหม่ก็ขยาย
ตามองค์แรก ขยายใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีที่สิ้นสุด ขอบองค์พระ
จะบางเบาและใสมาก หนูมีความสุขมากๆ สุขจนอยากจะ
ร้องให้ออกมา แต่ก็ไม่กล้าร้องค่ะ เพราะอายเพื่อนๆ แต่หนู
อยากให้ทุกคนมีความสุขเหมือนหนู อยากให้มีความรู้สึกอย่างนี้
ทุกๆ คน หลังจากการนั่งสมาธิรอบนั้นแล้ว อารมณ์ของความสุข
ตรงนั้นก็ยังคงอยู่ ไม่ว่าจะลุกจะเดินไปตรงไหนก็จะมีตัวหนู

.....

ขยายโล่งๆ ขยายไปพร้อมกับองค์พระที่คลุมตัวอีกที องค์พระ
ใสๆ ไม่มีสี ท่านจะนั่งสมาธิตลอด แต่ตัวหนูจะอยู่ในกลาง
องค์พระ หนูรู้สึกว่าได้อยู่ในที่ๆ ปลอดภัย เหมือนมีใคร
คุ้มครองเราอยู่ ได้รู้ซึ่งถึงคำว่า “พระคุ้มครอง” ว่าเป็นอย่างไร

ตอนนี้ไม่ว่าหนูจะไปที่ไหน ทำอะไร ทุกอิริยาบถ หนู
จะสดชื่นเบิกบานตลอด พอตื่นนอนก็จะมีดวงแก้วหรือ
องค์พระท่านมารอหนูอยู่ที่กลางห้องแล้ว ท่านอยู่กับเราตลอด
ไม่ว่าหลับหรือตื่น พอตื่นมาก็มักจะเห็นท่านยิ้มมีความสุขอยู่ข้างใน
หนูก็จะยิ้มให้ท่าน มีความสุขตั้งแต่เริ่มต้นของวันใหม่

พอกลับมาทำงานที่โรงพยาบาล หนูก็ยังนั่งสมาธิอย่างสม่ำเสมอทุกวันไม่เคยขาด แม้จะทำงานเหนื่อยๆ กลับมาบางวันหนูรักษาผู้ป่วยเกือบ 50 คน แต่เมื่อนั่งธรรมะบู๊บทแทนที่จะมีแต่ความเหน็ดเหนื่อย กลับกลายเป็นว่าใจของหนูเข้มขึ้นผ่อนคลาย มีความอ่อนโยนละเอียดอ่อน มีแต่ความรัก ความเมตตาและปรารถนาดีกับทุกๆ คน และร่างกายเบาสบายอย่างบอกไม่ถูกเลยคะ

.....

ทุกๆ วันหนูจะนั่งสมาธิช่วงตื่นนอน ช่วงเวลาเที่ยง
หลังจากรับประทานอาหารเสร็จ แล้วก็นั่งอีกครั้งช่วงก่อน
เข้านอนค่ะ รวมแล้วโดยเฉลี่ยหนูนั่งสมาธิวันละประมาณ 3 ชั่วโมง
ค่ะ นอกจากนี้ก็จะรักษาศีล 8 เป็นประจำทุกวันค่ะ เพราะรู้สึกว่า
เวลาที่รักษาศีล 8 ทำให้ใจบริสุทธิ์และนั่งธรรมะได้ดี

คุณครูไม่ใหญ่คะตอนนี้มีเรื่องที่น่าตื่นเต้นเกิดขึ้นกับหนูค่ะ
เพราะไม่นานนี้หนูเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ไปที่สยามพารากอน
เพื่อรับรางวัลบัณฑิตทันตแพทย์ดีเด่น ประจำปี พ.ศ. 2550

.....

.....

โดยมูลนิธิสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรม-
ราชชนก ได้คัดเลือกบัณฑิตแพทย์และบัณฑิตทันตแพทย์ที่มี
ผลการเรียนดีเด่นและมีคุณธรรม จริยธรรม โดยคัดเลือกจาก
มหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วประเทศ หนูได้รับการคัดเลือกให้ได้รับ
รางวัลบัณฑิตทันตแพทย์ดีเด่นประจำปีนี้คะ ซึ่งมีการให้รางวัล
ในปีนี้เป็นปีแรก หนูได้รับรางวัลเป็นเงินจำนวน 100,000 บาท
พร้อมใบประกาศเกียรติคุณ หนูเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น
กับหนู รางวัลมากมายที่ได้รับ และรางวัลทันตแพทย์ดีเด่นใน
ครั้งนี้ เป็นสิ่งที่เกิดจากการที่ได้นั่งสมาธิทุกวันไม่เคยขาด
ตั้งแต่ชั้นประถมจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

.....

.....

หนูขอกราบขอพระคุณคุณครูไม่ใหญ่ที่เมตตาให้ความรู้ที่เป็นวิชาของชีวิต ทำให้รู้ว่าเราเกิดมาเพื่ออะไร อะไรคือเป้าหมายชีวิต เป็นครูสอนสมาธิคนแรกของหนูที่สอนการปฏิบัติได้อย่างง่ายๆ ตรงและลัดที่สุด เพื่อให้เข้าสู่สันติสุขภายในซึ่งมีคุณค่ามากกว่าสิ่งอื่นใดในชีวิตค่ะ หนูขอสัญญาว่าเมื่อไรที่หนูมีประสบการณ์ในการทำงานมากขึ้นแล้ว หนูจะขออาสารักษารูปให้คุณครูไม่ใหญ่และพระภิกษุสามเณรในวัดค่ะ

กราบนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูงค่ะ
 ทันตแพทย์หญิงกุลธิดา รักษ์ศิลป์ (ลูกหม่มฟู)

